Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientieweg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand bij vooruitbetaling

DE BEVESTIGING VAN HET STATUUT

Exclusieve „Amigoe" - fotoreportage

Na de ondertekening van de Acte van Bevestiging van het Statuut, kijken (v.l.n.r.) de heren Jonckheer, Drees, Kernkamp en Currie het staatsstuk in.

Drie vertegenwoordigers der Nederlandse Antillen tijdens de plechtigheid van de bevestiging van het Statuut in de Ridderzaal. Van rechts naar links de heren Gerharts, Cola Debrot en Porf. Croes.

Het moment waarop de Antilliaanse voorzitter van de Regeringsraad, de heer E. Jonckheer de Acte van Bevestiging tekent.

Twee Antillianen met verheugde gezichten. De heren Yrausquin (links) en de heer Da Costa Gomez na de tekening van de Acte van Bevestiging.

Admiraal Patterson overleden

Londen. — Gisteren overleed op 60-jarige leeftijd Admiraal Wilfrid Patterson. Hij werd met een schedelfractuur bewusteloos onder aan de trap van het Australian House gevonden. Men gelooft dat hij na afloop van een receptie het bewustzijn verloor en van de trap is gevallen.

Admiraal Paterson was een van de voornaamste opstellers van de plannen voor de invasie in Normandië.

Recht tot 't hart

— Wij kunen zonder enige vreugde leven, maar niet zonder enige hoop.

Nieuw benzine station op de Isla

Emmastad. — Binnenkort zullen de C.P.I.M. automobilisten op de Isla veel gemakkelijker en vlugger kunnen tanken dan voorheen. Men is namelijk momenteel druk bezig met de bouw van een nieuw modern benzine station aan de Margrietlaan op Rio Canario ter hoogte van het Amerikanen Kamp Hotel.

In tegenstelling met het oude station bij Post VII, welke maar één pomp heeft, zodat men twee klanten tegelijk zal kunnen „servicen".

Naar wij vernemen kan de opening van het nieuwe station over enige weken tegemoet worden gezien, waarna het oude station bij Post VII opgeheven zal worden.

Waar blijven de Junioren?

Curacao-Libertad afgelast

Willemstad. — Naar wij vernemen is de wedstrijd tussen Curaçao en het Costarikeinse elftal „Libertad", welke waarschijnlijke zou doorgaan, nu geheel afgelast. Dit om financiële redenen. Intussen is het C.V.B.-Juniorenelftal nog steeds in Costa Rica. Bericht over de datum van terugkomst is nog niet ontvangen. Het moet ons van het hart, dat met de uitzending van dit Juniorenelftal zeer vreemde leiders zijn meegegaan. De berichten namelijk omtrent de gespeelde wedstrijden, de terugkomst, etc., zijn zeer povertjes. En dat nog wel over de Junioren, waarvan de ouders gaarne iets horen. Een vreemde gang van zaken.

Staten-vergadering

Willemstad. — A.s. Maandagavond zullen de Staten in een openbare vergadering bijeenkomen voor de behandeling van een aantal hamerstukken.

Venezuela ziet vliegende schotels

Tomás Betancourt valt marsmannetje aan

Zinsbedrog en waandenkbeelden, zegt dr Ornes knorrig

Caracas. — Verschillende inwoners van het district Chacao in Venezuela hebben dezer dagen vliegende schotels waargenomen. Sommige hunner, meldt "The Caracas Journal", konden ze zelfs „van nabij" waarnemen en de bemanningen aanraken. Een zekere Tomás Betancourt beschreef een krachtmeting met een van de mannen uit Mars. Hij zou een ervan aangevallen en beetgegrepen hebben, vertelde hij. „Hij was gelatineachtig en erg glibberig", aldus Betancourt, „en ik raakte hem kwijt".

„Ik geloof er niet in, vóór ik samen met hen op een foto sta". Dat is het oordeel van professor Antonio Ornes over de vliegende schotels, die de laatste tijd boven Caracas zijn gesignaleerd.

Dr. Ornes, die vroeger verbonden is geweest aan het Cajical Observatorium van Caracas, zei, dat alle „vliegende schotels" de planeet Venus waren, die om deze tijd zeer goed zichtbaar is vanuit Caracas.

De mensen hebben altijd vliegende schotels gezien, merkte dr Ornes op. Toen biografen het leven van generaal Miranda in Spanje bestudeerden, vonden zij een document, waarin een vliegende schotel werd beschreven, zei hij.

Een verslaggever informeerde, of, zo er vliegende schotels bestaan, zij van andere planeten afkomstig konden zijn. „Ik herhaal", antwoordde prof. Ornes; „ik geloof niet in vliegende schotels. Maar als zij inderdaad bestaan, dan zouden zij niet van hier gekomen zijn. Voor dergelijke snelheden is kennis en geld nodig, waarover wij niet beschikken. Dit betekent echter niet, dat er geen leven op Mars bestaat. Het bestaat inderdaad, zoals uit deskundige wetenschappelijke onderzoekingen blijkt".

„Waarom signaleren dan zoveel mensen deze vliegende schotels", persisteerde de verslaggever.

„Waarom?" antwoordde ir Ornes knorrig, „omdat de mensen altijd te lijden hebben gehad van zinsbedrog en waandenkbeelden".

Terloops zij opgemerkt, dat prof. Ornes twee jaar geleden een ontwerp heeft gepubliceerd voor een interplanetaire vliegende schotel zonder bestuurder, die voorbij de aantrekkingskracht van de aarde zou kunnen doordringen en terugkeren. „Te duur om door Venezuela te worden gebouwd", was zijn commentaar.

Mordy Maduro en Fr Andreas tot voorzitter en ondervoorzitter van de NABLO gekozen

(VAN ONZE SPORTVERSLAGGEVER)

Willemstad. — Gisteravond werd in de vergaderzaal van de tennisbanen te Mundo Nobo een algemene vergadering van de NABLO gehouden, welk tot doel had de verkiezing van een nieuw bestuur. Tot ongeveer kwart over elf duurde de bijeenkomst en er werd gestemd, herstemd en nogmaals herstemd, daar op het einde geen candidaten met volstrekte meerderheid uit de bus kwamen. Het openingswoord werd uitgesproken door de heer Mordy Maduro, die de aanwezigen van harte welkom heette. Hij deelde mede, dat het bestuur en bloc zou aftreden, aangezien men meende niet meer de steun en het vertrouwen te hebben van de aangesloten bonden en verenigingen en nog minder van het Gouvernement. Hij sprak over een eventuele naamsverandering, aangezien de NABLO nu bestaat uit Curaçaose bonden en verenigingen, daar Aruba zich enige maanden geleden heeft teruggetrokken.

Naar alle waarschijnlijkheid zal de oude naam C.B.L.O. weer aangenomen worden. Van de heer Chumaceiro had de voorzitter het bericht ontvangen, dat deze zich niet voor een zetel beschikbaar zou stellen in verband met zijn drukke werkzaamheden, doch dat hij hoopte over enige tijd misschien zich toch weer candidaat te zullen stellen. Hij dankte de heer Chumaceiro voor alles wat deze gedurende zijn zittingsperiode voor de sport had weten te presteren en tevens alle bestuursleden van de NABLO.

Vervolgens ging men over tot de verkiezing. Het eerste gedeelte van de stemming verliep nogal vlug en van de zes internationaal aangesloten bonden werden er vijf bij eerste stemming gekozen, nl. E. Dankmeyer voor C.A.B., G. A. de Jongh voor de C.G.B., W. J. M. A. van Rosberg voor de C.V.B., G. C. Statius Muller voor de N.A.A.S.B., W. Claessens voor de N.A.L.T.B. Voor de Zwembond (NAZB) moest men nogmaals stemmen, aangezien geen der twee candidaten een volstrekte meerderheid behaalde. Tenslotte werd Venekatte gekozen met 31 stemmen tegen 28 van Spaan (aantal stemmen, volstrekte meerderheid dus 31).

De vaste plaats in de NABLO waren nu dus bezet en thans moest overgegaan worden tot het stemmen voor de 15 overige zetels. Voor deze plaatsen waren er door de bonden en verenigingen in totaal 41 candidaten geplaatst, en bij eerste stemming kwamen uit de bus de volgende 12 personen: Frater Andreas 52 stemmen, E. A. Chatlein 30, H. A. Dennert 30, J. Isa 48, J. G. Kion 43, A. A. Lieder 30, Ch. Maduro 38, M. S. L. Maduro 52, J. Mauricio 41, I. B. Meit 54, J. F. A. Peuckert 39, P. O. Willems 45. Er moest thans nog gestemd worden voor de drie resterende plaatsen en hierdoor kwam uit de bus de heer Hagemans, doch de twee andere candidaten hadden geen volstrekte meerderheid.

Het ging nu vooral tussen de volgende personen: (Calmes (CAB), Coprá (CGB), Marugg en Yrausquin (Kwiek). Het resultaat van de volgende stemming was een volstrekte meerderheid voor O. Marugg en nu moest men overgaan tot de laatste stemming, nl. om de overgebleven plaats. Deze viel ten deel aan J. M. Calmes met een volstrekte meerderheid van 36 stemmen.

Vervolgens werd er gestemd voor de voorzitterschap en Mordy Maduro werd als zodanig gekozen met 52 stemmen, tegen 3 voor Frater Andreas, 1 voor Juan Isa en 1 blanco stem.

De ondervoorzitterschap kwam toe aan Frater Andreas, die met 17 stemmen net boven Isa (16) bleef.

Wij spreken de hoop uit, dat de verschillende gekozen personen, die geroepen zijn om de sportbelangen van Curaçao te verdedigen, zich van hun taak zullen kwijten en vooral niet uit het oog zullen verliezen, dat men moet werken voor de sport in het algemeen en niet voor zijn eigen tak van sport alleen. Wij zijn er echter vast van overtuigd, dat de gekozen leden zich hiervan bewust zijn en wij verheugen ons over het feit, dat de NABLO nu is wat zij al lang had moeten zijn, nl. een vertegenwoordigend sportlichaam, waarin alle op Curaçao op de voorgrond tredende sportbonden een vertegenwoordiger hebben. Moge het nieuwe bestuur de nodige steun ondervinden in deze moeilijke atak.

Toestand H. Vader ernstig

Vaticaanstad. — De lijfarts van Zijne Heiligheid de Paus, prof. Riccardo Galeazzi Lisi, heeft vandaag de waarschuwing doen horen, dat „de toestand van de H. Vader ernstig is, omdat hij voortdurend zwakker wordt".

Paus Pius XII bracht een onrustige nacht door en had voortdurend last van hikaanvallen. Om de drie uur werden hem enkele lepels bouillon toegediend. Later op de dag zullen de vijf geneesheren, die in consult zijn geroepen, zich „beraden over de behandeling van de breuk en de gastritis, die bij het röntgen-onderzoek van gisteren aan het licht kwamen. De polsslag van de Paus is 104, "waaruit de spanning blijkt, waaraan zijn hart is bloot gesteld", aldus verklaarde zijn lijfarts.

Afkondiging Statuut

Willemstad. — De Staten der Nederlandse Antillen zullen op 29 December a.s. in een Plechtige Buitengewone Vergadering bijeenkomen ter Plechtige Afkondiging van het Statuut.

Goede stuurmanskunst

Inventor in moeilijkheden

Willemstad. — Bij het binnenvaren van de St. Annabaai hedenmorgen omstreeks negen uur, is het Engelse vrachtschip „Inventor" in moeilijkheden geraakt. Het schip werd namelijk vlak voor de havenmond door de verraderlijke, sterke stroom gegrepen en dreef sterk af. De goede stuurmanskunst en het juiste optreden van de loods voorkwamen dat het schip aan de grond is gelopen. Het scheelde echter maar bitter weinig. Nadat men de machines gestopt had en het schip bijmanoeuvreerde, kon het op volle kracht binnenvaren. Een stranding is voorkomen. De stroom aan de ingang van de havenmond is nog steeds gevaarlijk, welk gevaar nog wordt verhoogd door de ruwe zee.

★ ★ ★ Goede wil

Nederland heeft na de Tweede Wereldoorlog zo zijn zorgen gehad met zijn vroegere koloniën. Eerst kwam — na de politionele actie — in volle hevigheid de Indonesische kwestie aan de orde. De Ronde Tafel Conferentie met Indonesië resulteerde in een Unie, die voor Indonesië het middel werd tot de volledige breuk met het moederland. Nauwelijks tien jaar na het einde van de oorlog was het drama voltooid. Indonesië werd buitenland, en zoals in de praktijk weldra maar al te duidelijk bleek: vijandig buitenland. De Nederlanders golden en gelden als ongewenste vreemdelingen en de behandeling die zij ondervonden en ondervinden, was navenant. Driester nog manifesteerde zich de groeiende vijandigheid in de heimelijk gesanctioneerde agressie tegen Nieuw Guinea, waarheen het moederland thans in allerijl versterkingen zendt alsof het volle oorlogstijd is.

Hoe geheel anders was de sfeer waarin van het begin af de besprekingen tussen Nederland, de Nederlandse Antillen en Suriname verliepen. Hier niet de achterdocht en het wantrouwen waardoor de onderhandelingen met de Indonesische leiders vergiftigd werden. Hier niet de vooropgezette bedoeling om coute que coute banden te breken en mogelijkheden uit te bannen. Hier de eerlijke wil tot samenwerken op een basis van gelijkwaardigheid. Hier het verlangen naar de eenheid in drieledigheid. Hier geen wrok meer om hetgeen eens was. Hier ten slotte een realistische kijk op de werkelijkheid, waardoor men de dingen zag zoals zij waren.

Zo heeft de tragiek van Indonesië zich met de West niet herhaald. In het drieledige Rijk der Nederlanden zijn Suriname en de Nederlandse Antillen gelijkwaardige partners, die desondanks genoeg realiteitszin kunnen opbrengen om er van doordrongen te zijn, dat zij bij hun emancipatie de hulp van het oude moederland niet kunnen ontberen. Van de andere kant begrijpt ook Nederland, wat een deelgenootschap met de beide partners op het westelijk halfrond voor dit land betekent. Het behoeft hier niet nog eens herhaald te worden. Uit deze gedachte van vertrouwen, van saamhorigheid en van het verlangen naar blijvende onderlinge steun is die historische overeenkomst geboren, over welks originaliteit de wereld zich verwondert.

Doch meer dan de dode letter van het Statuut heeft waarde de wil tot eerlijk samenwerken van hen, die dit staatsstuk na moeizame arbeid opstelden en plechtig bekrachtigden. Alleen deze eerlijke wil heeft betekenis. Want de letter doodt, doch de geest maakt levend.

En daarom is de dag van de 15 de December 1954 voor alle Rijksdelen een dag geweest welke in de geschiedenis van deze drie landen geboekstaafd zal blijven als een datum, die een nieuwe aera inluidt. Een tijdperk van een hernieuwd samengaan en een pogen tot verwezenlijking van een gemeenschappelijk doel: de hogere geestelijke en materiële welvaart van de volkeren aan de Noordzee, van Guyana en in de Carribean.

★ ★ ★ „Snip"

Ons blad maakte er gisteren reeds melding van, dat twintig jaar geleden — merkwaardigerwijze op dezelfde dag als waarop het Statuut werd bevestigd — door de vlucht van de „Snip" van Amsterdam naar Suriname en naar Curacao, de luchtverbinding Nederland - De West een feit werd. Deze vlucht had een grote betekenis voor de versteviging der banden tussen moederland en overzeese gewesten. Door de vlucht en de honderden anderen, die daarop volgden, werd de vooruitgang in deze gebieden versneld en bewees de K.L.M. wat zij in dit emancipatie-proces voor de West betekende.

Men ga slechts summier na welke verdiensten deze Luchtvaart Maatschappij zich sinds die gedenkwaardige datum van de eerste vlucht van de „Snip" voor de Nederlandse Antillen en Suriname verworven heeft. Het past ons daar aan te denken in deze dagen nu wij de geboorte vieren van het drie-enige Rijk, aan de tot standkoming waarvan de K.L.M. op haar wijze het hare heeft bijgedragen.

Bedrijvigheid bij de „olie"

Bouw nieuwe plant

Emmastad. — Naar wij vernemen wordt begin volgend jaar een aanvang gemaakt met de bouw van een nieuwe plant op de Isla. Hiervoor zullen, naar verluidt, ongeveer 200 man van de N.V. Werkspoor te Rotterdam tijdelijk naar Curacao worden uitgezonden. Het voormalig Hotel Rio Canario (Amerikanen Kamp) wordt reeds in gereedheid gebracht voor de huisvesting.

Na de pestimistische geluiden van de laatste tijd over „slechte tijden" enz. doet het goed nu het bovenstaande te vernemen. Deze bedrijvigheid in de olie industrie kan alleen voor onze Antillen economische voordelen opleveren.

Nieuwe partij op Aruba ?

Willemstad. — Naar hier wordt vernomen gaan op Aruba geruchten volgens welke de gedeputeerde Geerman, lid van de A.V.P. zou trachten een nieuwe partij op te richten, wegens onenigheid met het beleid van Henny Eman. Wij konden deze geruchten niet officieel bevestigd krijgen.

Geslaagde sportdag

Sportieve ontmoeting tussen de lagere scholen

Suffisant. — Gistermorgen leek het sportterrein van de C.P.I.M. op Suffisant wel veranderd in een Olympiade stadion voor kinderen. Op initiatief van de heer H.S.L. Conner, hoofd van de Laufferschool, vond hier namelijk voor het eerst athletiekwedstrijden plaats tussen de hoogste klassen van de Laufferschool, Marnixschool en het Xaveriuscollege. De inzet van deze wedstrijden was een mooie wisselbeker. Wij hebben genoten, toen we die jeugdige knapen vol vuur tegen elkaar zagen strijden.

Xaveriuscollege ontvangt wisselbeker

In de morgen werd in een vlot tempo de voorwedstrijden afgehandeld, zodat om twee uur de finalisten aan het woord, of liever gezegd, de voeten waren. Er werd geweldig hard gelopen, hoog en vergesprongen en ook het balwerpen was aardig om te zien. Het jeugdige publiek liet zich niet onoetuigd en wij konden vanwege de bijvalsbetuigen bijtijden de uitslagen niet verstaan. Tussen de bedrijven door werd het feest opgeluisterd door vrolijke muziek. Onder de aanwezigen zagen wij o.a. de heer van As, plaatsverv. Inspecteur van Onderwijs. Aan het einde van de wedstrijden werd aan broeder Christinus, hoofd van het Xaveriuscollege, als leider van de winnende groep, de beker uitgereikt door de heer de Windt namens het eiland departement van volksontwikkeling en opvoeding. De heer de Windt sprak daarbij de jeugd toe en memoreerde het belangrijke van de sport. Broeder Christinus dankte voor de beker en wees er op, dat niet hij de beker had verdiend, maar de jeugdige athleten, maar vanwege het grote aantal konden zij moeilijk allemaal de beker in ontvangst nemen.

Voorts werd nog dank overgebracht aan de C.P.I.M., die belangeloos het terrein afstond en aan alle medewerkers. Het is al met al een verheugend verschijnsel, dat scholen van zo verschillende richting elkaar in de sport ontmoeten en wij spreken de hoop uit, dat het initiatief van de heer Conner spoedig gevolgd mag worden door andere scholen, zodat uit deze ontmoeting een jaarlijkse sportdag voor de gehele schooljeugd van Curacao mag groeien. Wij wensen de heer Connor geluk met het behaalde resultaat en hopen, dat hij op de ingeslagen weg mag voortgaan.

Hieronder volgen de diverse uitslagen van de wedstrijden.

1. Hoogspringen, (leeftijd 11 — 12 jaar); Lauffersch. 5; Marnixsch. 5; Xav. college 7. (leeft. 12 — 15 jaar), Lauffersch. 11; Marnixsch. 10; Xav. college 7.

2. Balwerpen, (leeft. 11 — 12 jaar), Lauffersch. 11; Marnixsch. 16 Xav. college 18. (leeft. 12 — 14 jaar), Lauffersch. 8; Marnixsch. 14; Xav. college 23.
3. Hardlopen, (leeft. 11 — 12 jaar), Lauffersch. 4; Marnixsch. 9; Xav. college 5; (leeft. 12 — 14 jaar), Lauffersch. 6; Marnixsch. 6; Xav. college 7.
4. Verspringen, (leeftijd 11 — 12 jaar), Lauffersch. 9; Marnixsch. 18; Xav. college 18; (leeft. 12 — 14 jaar), Lauffersch. 10; Marnixsch. 16; Xav. college 19.

Totaal: Lauffersch. 64; Marnixsch. 94; Xav. college 104.

„Welverdiend" zegt de heer de Winter wanneer hij de beker uitreikt aan het hoofd van het Xaverius-college, dat de wisselbeker won.

Ds Kapteyn naar Curaçao

's-Gravenhage. — De kerkeraad van de Gereformeerde Kerk, onderhoudende art. 31 K.O. te Nijkerk, stond predikant dr K. J. Kapteyn vier en een halve maand af als leenpredikant aan de kerk op Curaçao met de bepaling, dat, als de kerk van Grand Rapids met hetzelfde verzoek zou komen, deze ook anderhalve maand van de arbeid van ds Kapteyn zou mogen profiteren, zodat deze een half jaar uit zijn gemeente in Nederland afwezig zou zijn.

Oud minister president van New Zealand op Curaçao

Caracasbaai. — Gisterochtend arriveerde op ons eiland met de s.s. „Rangitani" van de Engeland-Nieuw Zealand-lijn, op doorreis naar Engeland, de heer en mevrouw T.C. Webb, voormalige minister-president van N.-Zealand. De heer Webb werd onlangs door zijn regering benoemd tot Hoge Commissaris in Londen. De hoge gasten vertrokken weer gisteravond met hetzelfde schip.

6 Finalisten voor de snelschaakkampioenschappen

Willemstad. — Gisteravond werd in het R.K. Zeemanshuis aan de Rouvilleweg het tweede gedeelte gespeeld door de schaakclub Curaçao om het kampioenschap 1954 snelschaken. De wedstrijden waren spannend en interessant, vooral de partij tussen de heren Zonenschain en Moron was het aankijken waard. Door een iets zwakker spel van Zonenschain, die een betere stelling had, eindigde deze partij in remise.

De uitslagen van de gespeelde partijen zijn:

Groep 1: J. de Vries 1 pt; Van Nieuwburg 0 pt; De Windt 2 pt; E. G. Hudson 5 pt; Van Herksen 3 pt en v.d. Mark 4 pt.

Groep 2: E. Römer 1 pt; Gandelman 5 pt; I. de Vries 4 pt; Fruchter 2 1/2 pt; De Castro 1 pt en Korevaar 1 1/2 pt.

Groep 3: Moron 3 pt; Van Koppen 2 pt; De Koning 2 1/2 pt; Zonenschain 3 1/2 pt; Gorsira 0 pt en Rigaud 4 pt.

Zoals uit bovengenoemde uitslag blijkt, zijn de volgende heren in de finale gekomen en spelen as. Donderdag 23 December in het Zeemanshuis de beslissende slag om het kampioenschap: 1) E. G. Hudson; 2) M. Gandelman; 3) C. v.d. Mark; 4) O. W. Rigaud; 5) I.de Vries en 6) S. Zonenschain.

Daar de heer E. G. Hudson tot nu toe geen verliespunt heeft geboekt en de heer Gandelman zijn enige verliespunt aan default heeft te wijten, verwachten wij, dat de beker het felst door die twee heren aan elkaar wordt betwist. Wij zien dan ook met belangstelling naar de uitslagen van as. Donderdag uit.

Fraaie Elga Kerst-etalage

Willemstad. — De heer W. E. Fraser, manager van de Elga-Otrabanda-showroom, heeft met een flair voor het decoratieve een zeer fraaie Kerstetalage ontworpen, die niet nalaat de voorbijgangers te boeien. En terecht. Fraser's artistieke etalagehand heeft de showroom omgetoverd in een sprookjespaleis, waar de modernste apparatuur getuigenis aflegt van de vindingen van de techniek in deze atomaire eeuw.

Kerstversieringen ontbreken niet, alsmede een fraaie kerstboom, verlicht met Philips witte kerstkaarsen (electrisch), een Murphy-radio speelt kerstliederen, kortom er is kerstsfeer.

Wij bewonderden de nieuwste modellen van de Westinghouse ijskasten, die voorzien zijn van de allerlaatste snufjes. Van de luxe modellen kan verteld worden, dat de deuren geopend worden met behulp van een electromagneet. Een licht drup op de knop en de deur gaat automatisch open. De defrosting geschiedt ook al automatisch, het water wordt echter via een inwendig kanalenstelsel naar beneden gevoerd, waar een motor voor verdamping zorgt. Kortom, wie een Westinghouse van 5 jaar geleden vergelijkt met een Westinghouse van vandaag, staat verbaasd van de vorderingen-ontwikkeling op het gebied van de koelkastentechniek.

Voorts heeft de Showroom Elga een grote collectie allerhande electrische huishoudelijke artikelen, zoals mixers, roosters, braadpannen, keukengerei, wasmachines (de populaire volks Hoover), stoven, enz.

Doch ook al heeft men niets nodig, een bezoek aan de fraaie Elga kerstetalage kan zeker aanbevolen worden.

Tankers in Reparatie

Willemstad. — In de nieuwe haven liggen twee Noorse tankers, de Kongstonk en de Zelos. Bedoelde tankers liggen hier te wachten op reparatie, de Zelos moet voorzien worden van een nieuwe uitlaat, de Kongstonk heeft een defect in de machinekamer. Meestal gaan schepen, die reparaties moeten ondergaan, naar de zuid-oosteoeien; daar de boeien druk bezet zijn heeft men de schepen doen meren in de nieuwe haven.

Mededeling van het Dominicaans Consulaat

W'stad. — Van de Consul Generaal der Republick van Santo Domingo ontvingen wij enkele mededelingen, waaraan wij het volgende ontlenen:

Thans gelden door besluit van de Regering van Santo Domingo de volgende regels om in- en uitreis van dit land te vergemakkelijken, zowel voor landgenoten als voor vreemdelingen.
1. **Burgers van Santo Domingo,** die in den vreemde wonen, hebben voor in- en uitreis een PROVISIONEEL PASPOORT nodig, dat hen tegen betaling van 2 dollar verstrekt wordt, zonder dat zij daarbij nog aan verdere vereisten hebben te voldoen.

Deze maatregel is van gelijke gelding voor allen ongeacht hun verhouding tot de Regering van het land.

Met dit besluit, hetwelk door de vaderlandslievende aanbeveling van de Weldoener des Vaderlands, Generalisimo Dr. Rafael L. Trujillo werd ingegeven, wordt definitief en totaal de kracht ontnomen aan de moeilijkheid, waarin vele Dominicanen zich bevonden en dat zij uitdrukten met de woorden „dat zij niet naar hun land terug keren vanwege de onzekerheid of zij het op het juiste ogenblik weer kunnen verlaten", hetgeen volgens hun zeggen „hun zaken in gevaar bracht of hun kostwinning, zoals ambt of arbeid in het land van hun verblijf"
2. Wat **de vreemdeling** betreft, heeft de Regering van Santo Domingo — eveneens op aanbeveling van Generalisimo Trujillo — de politiek van „OPEN DEUR" geproclameerd en gevolgelijk de eis laten vallen van een inreis-vergunning, alsook van een **Visum op de Paspoorten.**

Van nu af aan is het dus voldoende een Toeristenkaart te bezetten, welke men in alle Reis-bureaux kan krijgen. Wel moet men hierbij in bezit zijn, het zij van een Retour-biljet of van een Passagebiljet plus Visum voor een ander land.

Een vreemdeling kan, terwijl hij in Santo Domingo vertoeft, zich wijden aan alle mogelijke geoorloofde bezigheden en slechts om DOMICILIE is dit land te verkrijgen, hebben zij de formaliteiten te vervullen, welke in dit opzicht gelden.

Twee sporten voor één kaart

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Zoals eenieder wel weet, zouden as. Zondag de kampioenschapswedstrijden gewichtheffen plaats vinden. De besturen van de C.V.B. en de C.G.B. hebben echter gemeend het publiek nog voor het einde van het jaar van iets speciaals te moeten laten genieten. De Curaçaose Voetbal Bond zal het publiek om 16.00 uur de wedstrijd van het jaar tussen S.U.B.T. en Jong Holland aanbieden, terwijl direct na afloop door de Curaçaose Gewichtheffers Bond de kampioenschapswedstrijden gehouden zullen worden.

Tafeltennis
Asiento slaat Mariniers

Emmastad. — Een gezellige sfeer heerste er gisteravond toen in de gymnastiekzaal van de H. J. Schroederschool een vriendschappelijke tafeltenniswedstrijd gespeeld werd tussen vier teams van Asiento en de Mariniers Suffisant. De Asiento-ploegen hebben na een fraaie strijd de meeste punten weten te vergaren, hoewel de score 22—18 in hun voordeel toch wel duidelijk laat zien, dat Asiento de overwinning niet cadeau heeft gekregen.

Opvallend is wel de gelijk opgaande strijd, die geleverd werd, het krachtsverschil was alleen merkbaar in de wedstrijden tussen Asiento 1 versus Mariniers 1, waarbij het eerste team van Asiento met 8—2 wist te winnen, terwijl de partij tussen Asiento 3 en Mariniers 3 in een marine-overwinning eindigde (6—4). De uiteindelijke overwinning van Asiento bleef dus slechts beperkt tot een verschil van 4 punten, daar de overige ontmoetingen in een draw verliepen.

De gedetailleerde uitslagen luidden:
Asiento 1 — Mariniers 1: 8—2; hierbij wisten De Winter 3, Zwier 2 en Storm 2 partijen te winnen; Zwier—De Winter wisten de dubbel-wedstrijd te winnen; voor de marine scoorden Versteeg en Jaspers.

Asiento 2 — Mariniers 2 eindigde in een gelijk spel (5—5). Voor Asiento wisten te scoren Ossenkopp met 3 gewonnen partijen, Leerentveld 1, Dammes 1, de heren Ossenkopp—Leerentveld brachten de dubbelpartij op hun naam. Bijzonder spannend was het verloop in de partij tussen Leerentveld (Asiento) en Prins (Marine), de sets verliepen als volgt 16—21, 31—29 en 18—21.

Asiento 3 — Mariniers 3 eindigde in een 6—4 overwinning voor de marine. Dee (Asiento) boekte 2 winstpartijen mej. Heeneman 1, terwijl Dee—mej Heeneman ook het dubbelspel wisten te winnen.

De partijen tussen **Asiento 4** en **Mariniers 4** eindigden eveneens in een gelijk spel (5—5). Van Asiento wisten Klooster 3, Harkink 1 partij te winnen; het dubbel Klooster—Nijhuis won eveneens, zodat Asiento 4 punten wist te behalen tegen de Mariniers ook 5.

Het was een prettige ontmoeting, die zeker nog wel eens in de naaste toekomst herhaald zal worden.

Zondagmiddag 19 December wordt een grote tafeltennis-tournooi gehouden, georganiseerd door de Mariniers. De wedstrijden, die gespeeld worden in de Militaire kazerne op Suffisant, vangen om 12.00 uur aan en eindigen om 18.00 uur.

De deelnemende verenigingen zijn: Marinebasis Parera, Sithoc, Bargebad Asiento en de Mariniers. De bovengenoemde verenigingen komen uit met hun negen geplaatste spelers.

Reeds te laat

W'stad. — Bij de recherche deed de vrouw Z.I.G. aangifte van diefstal van haar spaarbankboekje. Dit was Zondag j.l. uit een koffer gestolen. Bij een ingesteld onderzoek bleek dat de f 70.-, die op het boekje stonden, reeds Maandag zijn opgenomen. De recherche onderzoekt het geval.

Ir Vincent van Gogh op Curaçao

Hato. — Hedenochtend 08.30 uur is op Hato gearriveerd ir Vincent van Gogh en echtgenote. Het vliegtuig had 1½ uur vertraging hetgeen toe te schrijven is aan het feit, dat de weersomstandigheden in Europa zo slecht zijn, dat in Zürich een volle drie uren gewacht moest worden alvorens kon worden vertrokken. Op Hato waren ter begroeting aanwezig de heer A. N. Th. van Meeteren, voorzitter van de commissie van ontvangst, mevr. Engels, de heren L. en J. Nederhorst en Ben Smit.

Met verlof

Willemstad. — Gisteravond vertrok de bekende C.P.I.M. dokter, Dr. B. Gomperts, met de Rangitani naar Europa waar hij van een welverdiend verlof zal genieten. Dr. Gomperts wordt vergezeld van zijn echtgenote en kinderen.

WEST-END:

„Kiss me Kate"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:

„Alaska seas"; 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:

„Destination Gobi"; 19.00 en 21.00 uur

Caribe

„Affairs of Dobby Hillie;" 20.00 uur

Theater Suffisant:

„All American"; 19.00 uur

REX:

„Boweriy Batalian"; 20.00 uur

ROYAL:

„Malta story"; 20.00 uur

APOTHEKEN.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica del Pueblo, Bredestraat 82, tel: 3718; in Punda door Botica Exceisior, Herenstraat 4, tel. 2004.

ZO RAASDE DE STORM OVER ENGELAND

Enorme blokken beton, her en der neergeslingerd als kiezelstenen door ontzaglijke golven, markeren het gat in de zeewering bij het Engelse vissersplaatsje Fleetwood in Lancashire Door de stormen van de laatste dagen ontstond daar een bres in de dijk van niet minder dan 300 meter. Terwijl men plannen maakt om de bevolking — 2.500 zielen groot — te evacueren, is een legertje van dijkwerkers onverpoosd bezig grote hoeveelheden puin in het gat te storten, om tegen een nieuwe, woedende aanval van de zee zo goed mogelijk beveiligd te zijn.

STUDIEDAGEN TE BRUSSEL

Is godsdienst gezond voor de jeugd?

Het godsdienstonderwijs dient aan te knopen aan de rijpheid en religieuze ervaring van het kind

TE VEEL INTELLECTUALISME

(Van een bijzondere medewerker)

„Wij, Katholieken, zijn geneigd de kinderen van jongs af aan enige godsdienstige vorming te geven. Als men de ontwikkelingspsychologie raadpleegt, kan het de schijn hebben, dat daar meer tègen dan vóór te zeggen is. Het is daarom voor ons wellicht meer een kwestie van principe (principe van de totale afhankelijkheid van de mens jegens God) dan van wetenschap." „Neen, we moeten eerder zeggen, dat het n o g n i e t een kwestie is van wetenschap. We hebben deze vraagstukken nog zeer onvoldoende bestudeerd. Daarom alleen is het voorlopig een kwestie van enkel principe."

Hiermede zijn slechts twee korte formuleringen gegeven van de overvloed van gedachten, die ontwikkeld zijn op het internationale contact-weekend, dat de Katholieke Vereniging voor Geesteshygiëne (de Belgische zustervereniging van de Ned. Katholieke Centrale Vereniging voor geestelijke volksgezondheid) dezer dagen te Brussel had belegd. De leiding berustte bij de voorzitter van de Belgische vereniging, Prof. Van Gehuchten (Leuven). Het weekend werd bijgewoond door een aantal Belgische deskundigen als Prof. Meertens de Wilmar (Leuven), Dr. Snoeck, Dr. Godin en Mej. De Nave, die de ziel is van het werk in België. Verder waren er een aantal gasten uit Frankrijk, Nederland en Engeland; en enkele specialisten op katechetisch gebied als Père Deleuve, de hoofdredacteur van Dieu vivant, en Pater Bless van het Centrum in Maastricht.

De Zaterdagavond was gewijd aan de vraag: welke vruchten kunnen we, speciaal in verband met de paedagogische vraagstukken, plukken van de boom, die deze zomer in Toronto is opgezet door de wereldfederatie voor geestelijke gezondheid?

Op Zondag werden de verschillende phasen van de jeugd nagaan. We kunnen slechts voor de voornaamste gedachten de aandacht vragen.

In aansluiting aan de zo belangrijke onderzoekingen van de laatste jaren over de affectieve ontwikkeling van het kind werd de liefdevolle sfeer van het gezin gesteld als een van de belangrijkste voorwaarden voor de religieuze ontwikkeling van 't kind. Deze ontwikkeling is in wezen zelf ook meer een affectieve dan een intellectuele, hoewel aan dit laatste tot nog toe vrijwel uitsluitend aandacht is geschonken. De affectieve groei is niet slechts van belang voor het kleine kind, dat de ouderliefde evenmin kan missen als zon of vitaminen, maar ook voor het schoolkind en de puber. Bijzonder noodlottig noemde men het, als alleen de moeder voor het kind de religieuze houding representeert. Tegen de achtergrond van een liefdevolle harmonie van het echtpaar en een oprecht religieuze interesse van de beide ouders is een gezonde godsdienstige ontwikkeling van het kind pas mogelijk.

Het bijbrengen van abstracte begrippen op de scholen is nog zeer verbreid. Op de lagere school moet bijzonder aandacht geschonken worden aan de atmosfeer. Wat zullen de kinderen medenemen van godsdienstlessen, die met een rigoureus stilzwijgen en een uur lang van intense verveling met dingen, die over hun hoofden heengaan, zijn geassocieerd? Het religieuze onderricht dient eigenlijk ook aan te knopen aan de religieuze ervaring van het kind. Deze vallen niet noodzakelijk samen met de rijpheid en de intellectuele ontwikkeling. Het klinkt onpractisch, maar ideëel gesproken zou men eigenlijk evengoed als B.L.O. buitengewoon godsdienstig onderwijs verlangen voor kinderen, die voortkomen uit paedagogische milieux, waar het religieuze is verschrompeld of waar het overwoekert. Het schematisme, waartoe we ons gemakshalve laten verleiden, is nergens zo gevaarlijk als op het tere godsdienstig terrein.

Op de middelbare school wreekt zich het intellectualisme en de atrophie van de religieuze grondhouding. „Later begrijp je het wel" hebben we honderd keer tot het kind gezegd. Is het wonder, dat de middelbare scholier rationalistische verwachtingen koestert ten aanzien van de godsdienst, die echter nooit gehonoreerd worden, omdat de godsdienst nu eenmaal niet te „begrijpen" is? Als dan de godsdienst nog vooral als vak gedoceerd wordt in plaats van een oriëntering te geven op het zoeken van een antwoord op de levensvragen en op de onrust van het hart, kan alleen maar teleurstelling gewekt worden. De vragen, die door de adolescent vaak in algemene bewoordingen worden gesteld, zijn in de grond persoonlijke vragen, zo werd van psycho-analytische zijde in het midden gebracht.

Het was bijzonder interessant in de discussies te constateren, dat een psychologische kijk op de jeugd en een goed doorgevoerde theologische bezinning concorderen. Het moet ook theologisch onjuist genoemd worden om aan de gedragingen van onvolwassenen op enig punt de maatstaven van volwassenen aan te leggen. Zowel de religieuze ervaring als het geloofsleven van de adolescent (dat vaak feitelijk „ketterijen" bevat) als hun zedelijke problematiek moeten als onvolgroeid worden beschouwd. Ten aanzien van de kwellende puberteitsmoeilijkheden stelde men de vraag of ze moeten geminimaliseerd worden dan wel gebruikt als basis voor de opbouw van het religieuze leven. Het antwoord negeerde de juistheid van dit dilemma, omdat men in het eerste geval aan de puber onrecht doet en in het tweede geval het onvolwaardige als basis voor de godsdienst neemt. Liever wilde men de puber intellectueel inzicht geven in de aard van zijn moeilijkheden en tevens emotioneel vrede leren nemen met zijn groeimoeilijkheden. Dan pas komt de aandacht voor het wezenlijke vrij en wordt verstarring voorkomen. Er werden ook getallen gegeven over de religieuze practijken van brusselse internaatsleerlingen gedurende de vacanties. Als men hun religieuze vorming beschouwen moet als het beste wat aan een grotestadsjeugd kan gegeven worden, zijn die getallen kortweg verontrustend.

Aan de universiteiten blijkt vrij algemeen slechts een kwijnende belangstelling voor het religieuze te bestaan. Men zag hierin alleen uitkomst door actieve vormen van religieuze beleving en door meer vragen op te roepen dan op te lossen. Voor deze groep vermelden we nog de wel besproken, maar niet geheel beantwoorde vraag, of het verantwoordelijkheidsgevoel voor het heil van de mensheid, dat norm is voor de rijpheid van de priester, ook als norm kan aangelegd worden aan studenten, wier later leven zich zal afspelen in de kerstening van het familiale en professionele terrein.

Al de genoemde punten maakten van deze ontmoeting een boeiend geheel, waar de Belgische vereniging met voldoening op terugziet, maar dat zij tevens als uitgangspunt voor verdere studie wil doen dienen.

Duits Bondsdaglid in trein beroofd

Berlijn. — Een lid van het West-Duitse parlement en een andere reiziger zijn in een sneltrein tussen Dortmund en Keulen beroofd. De aanvaller sprong daarna uit de trein, die hij door aan de noodrem te trekken tot stilstand gebracht.

Het sociaal-democratische parlementslid en predikant van de Evangelische kerk uit Brunswijk, dr. Fritz Wenzel 44 jaar oud, werd beroofd van zijn portefeuille die 180 mark en al zijn persoonlijke papieren met inbegrip van zijn pas voor de Bondsdag bevatte. De andere reiziger, wiens identiteit niet bekend is, moest ook zijn portefeuille afgeven. Hier bedroeg de buit ongeveer 300 mark.

Melk-offensief in Frankrijk

De Franse regering heeft een decreet uitgegeven, volgens hetwelk de Franse soldaten van 1 Januari af iedere ochtend een achtste liter melk zullen ontvangen. In het decreet wordt geen melding gemaakt van de halve liter wijn, die zij thans per dag krijgen. Het melkrantsoen voor het leger zal jaarlijks ongeveer vier millioen gulden kosten.

In het kleine plaatsje Châtelet-en Brie, dat slechts 924 inwoners telt, is een begin gemaakt met wat in Frankrijk nog een experiment is: de verstrekking van schoolmelk. Slaagt het, dat zullen alle Franse kinderen op school gratis een glas melk krijgen. Vandaar, dat het experiment te Chatelet-en-Brie met meer dan gewone belangstelling, maar ook met medelijden en scepsis wordt gevolgd. Voor vele Franse kinderen, die regelmatig rode wijn, aangelengd met water, bij hun maaltijden drinken, is melk iets waarvan ze wel eens vaag gehoord hebben — moeder gebruikt het soms bij het koken, — maar alleen babies drinken het.

Om het geheel wat appetijtelijker te maken, zal de melk op school gesuikerd worden.

De leerkrachten van de lagere school waren wat verontrust door de publiciteit, waarmee het experiment was omringd, maar ze zijn er van overtuigd. dat hun leerlingen de vloeistof manhaftig zullen opdrinken.

Schoolmelk is een van Mendès-France' programmapunten voor het drukken van de Franse alcoholconsumptie. Tevens zou hierdoor het Franken van de Franse alcoholcon se overschot aan zuivelproducten geringer worden. Hij wil de kinderen met melk vertrouwd maken en meent. dat als dat eenmaal het geval is, ze deze drank zullen prefereren boven het dagelijkse glaasje sterke appelcognac dat vrijwel een nationaal wintergebruik is.

Kardinaal Feltin:

Laatste oproep tot priester-arbeiders

(Van onze Parijse correspondent)

In het dagblad La Croix is een tekst gepubliceerd van de hand van de aartsbisschop van Parijs, Kardinaal Feltin, waarin een onlangs verschenen boek over de priester-arbeiders wordt veroordeeld op de volgende gronden: Dit boek bevat volgens de Kardinaal een voorstelling van zaken geschreven door diegenen die de beslissingen van de Kerk niet aanvaard hebben en derhalve de kerk in het arbeidsmilieu niet meer vertegenwoordigen. Ten tweede is de documentatie fragmentarisch en partijdig. Ten derde wordt de zending van de kerk geweld aangedaan. De kerk vraagt het Evangelie te verkondigen en niet uitsluitend te strijden voor tijdelijke zaken. Ten vierde hebben zij een nieuwe uitdrukking van het priesterschap willen geven uitgaande van het proletarisch bewustzijn dat in strijd is met het geloof. Ten vijfde bevat het boek onjuiste opvattingen over de houding van de kerk ten opzichte van de arbeiderswereld en het kapitalistische stelsel.

Tenslotte nodigt de Kardinaal een laatste maal de enkele priesters van zijn diocees die nog niet naar de Kerk geluisterd hebben uit hun trouw te tonen aan het priesterschap dat zij van Haar ontvangen hebben. Degenen die tot andere diocesen behoren en in dezelfde omstandigheden verkeren en in Parijs wonen brengt de Kardinaal in herinnering dat zij geen enkele bevoegdheid hebben op het gebied van dit diocees. Voorts zegt de Kardinaal: Wij gaan voort wegen te zoeken om het Evangelie te brengen in de arbeiderswereld met priesters die zich met de noden v. d. arbeiderswereld voortdurend bezig houden en door een vaak smartelijke ervaring hierop voorbereid worden. Deze priesters zijn besloten een diep bovennatuurlijk gevoed priesterlijk leven te leiden en tevens nauwe banden te onderhouden onder elkaar met de parochiegeestelijkheid, met de christenen die Christus in hun arbeidsleven zijn trouw gebleven en in het bijzonder met de leken van de Katholieke Actie onder de arbeiders.

U.N.O. neemt resolutie apartheidspolitiek Zuid-Afrika aan

New York. — De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties keurde met 40 tegen 10 stemmen een resolutie goed waarin de Zuid Afrkaanse regering wordt verzocht de politiek ten aanzien van de apartheid te herzien in het licht van de beginselen van het Handvest. Tegen stemden o.a. Frankrijk en Engeland. De Verenigde Staten en vele Zuid Amerikaanse landen onthielden zich van stemming.

De Zuid Afrikaanse regering wordt verzocht o.m. de voorstellen van de commissie van de Verenigde Naties voor een vreedzame regeling van de rassen-kwestie in overweging te nemen.

Van Zuid Afrikaanse zijde is herhaaldelijk betoogd dat dit alles een binnenlandse kwestie is. De resolutie — aldus de Zuid Afrikaanse delegatie — zal dan ook een „dode letter" blijven.

Argentinië neemt echtscheidingswet aan

Buenos Aires. — Het Argentijnse parlement keurde een wetsartikel goed waardoor de huwelijksbeschikkingen in het Burgerlijk Wetboek worden gewijzigd in die zin dat scheiding mogelijk zal zijn. Volgens het artikel mag een tweede huwelijk worden aangegaan na een verklaring dat de gewezen echtgenoot of echtgenote afwezig is of vermoedelijk is gestorven. Als deze vroegere huwelijkspartner weer verschijnt blijft het tweede huwelijk geldig. Voorts kan een jaar na de scheiding van tafel en bed en de boedelscheiding de huwelijksband worden ontbonden.

Onlangs is een wet aangenomen, die het mogelijk maakt buitenechtelijke kinderen te echten.

In katholieke kringen legt men een verband tussen de nieuwe wetsbepalingen en de wrijving tussen de regering en de R.K. Kerk. Volgens welingelichte kringen stond de wet reeds enige tijd op het programma en waren de hoge kerkelijke autoriteiten officieus verwittigd.

Bandieten actief op Java

Djakarta. — Voor de vierde maal in vijf weken is de rubberonderneming „Tjondong" bij Pameungpeuk aan de Zuidkust van West-Java door een bende bezocht. Ditmaal stak de bende 24 kamponghuizen in brand en doodde drie arbeiders. De dessawacht en de mobiele brigade wist de bende op de vlucht te jagen.

De afgelopen drie maanden zijn bij aanvallen van beneden 84 bevolkingshuizen verbrand, benevens een woning van een employé, een rookhuis en een machinekamer. De schade over dit jaar bedraagt 750.000 Rupiah.

Engelse renners in de Tour de France?

Parijs. — Dezer dagen heeft Garnault, secretaris-generaal van de Tour de France, een bezoek gebracht aan Londen, waar hij besprekingen heeft gevoerd met de Engelse wielerfabrikanten. Deze laatsten hebben er op aangedrongen, dat een volledige Engelse ploeg van tien man aan de Tour 1955 mag deelnemen; zij verwachten, dat de organisatoren hierin zullen toestemmen.

Naar verluidt overwegen de Engelse fabrikanten, voor het geval er geen vergelijk tot stand zou komen tussen de N.C.U. (National Cycling Union) en de B.L.R.C. (British League of Racing Cyclists), de vorming van een fabrieksteam, dat in 1955 zowel aan de Ronde van Frankrijk als aan de Ronde van Europa zou deelnemen, na de Ronde van Groot Brittannië, die in Juni wordt gehouden.

Avonturen van PILOOT STORM

699 Luitenant Davis wilde zijn vluchtende tegenstander achterna vliegen en reeds stuurde hij in de richting van de bergtoppen van Wrangel-eiland, waartussen de laatst overgebleven aanvaller roekeloos laag wegschoot, Maar de stem van piloot Storm, die het commando had bij deze missie, klonk hem waarschuwend in de oren via de boordradio. „Niet doen, Davis. Wie weet wat daar op die berghellingen verborgen ligt aan afweergeschut en zo.

We hebben trouwens niet zoveel tijd meer.

Die miniatuur luchtoorlog heeft ons een paar kostbare minuten gekost en de benzinevoorraad is niet onuitputtelijk! Wat zou je ervan zeggen...... Goeie hemel!

Kijk eens naar die neerstortende kist, Davis. Dat wordt een ramp!" Inderdaad, het zou een ramp worden! De piloot van het brandende toestel had steeds opnieuw gepoogd uit die dodelijke duik te geraken, met het gevolg, dat de machine nu regelrecht op de onderzeeboot afsuisde. De commandant van het vaartuig had met groeiende ontzetting toegezien, hoe die twee Amerikanen de supersnelle straaljagers van zijn eigen luchtmacht door grotere zoutine en koelbloedigheid de baas bleven. En nu stortte een der machines als een loeiende vuurbal recht op de brug van zijn oorlogsschip af. Een grimmige speling van het noodlot!

De commandant uitte een schorre kreet...... toen klonk een daverende ontploffing.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Er bevindt zich in Londen een herberg geheten De Soepkeuken. Maar indien u ooit naar Londen mocht komen, kunt u zich de moeite besparen het adres van de Soepkeuken op te zoeken in het telefoonboek. Want u zult het niet vinden. In werkelijkheid heet de herberg niet De Soepkeuken, maar laten wij zeggen De Hertog van Wellington (want zo heet ze ook niet). De naam Soepkeuken is aan de inrichting gegeven door een kleine vriendenkring, waartoe wij ons gelukkig prijzen te behoren en het is wellicht interessant te vernemen, waaraan de Soepkeuken haar uitstekende reputatie dankt.

De herbergier van de Soepkeuken is in vele opzichten een merkwaardig man. Hij bezit niet slechts een universitaire graad en is niet slechts ex-officier en een voormalig lid van de Britse diplomatieke dienst, maar hij is bovendien gehuwd met het nichtje van een aartsbisschop en is door de aartsbisschop in de echt verbonden, hetgeen verklaart, waarom het in onze vriendenkring niet ongewoon is om met grote belangstelling te vragen: „How is the old bish?"

Brood met kaas

Peter heet de waard, en op een goede dag deelde hij ons mede, dat hij een belangrijk besluit had genomen. Het had hem altijd gespeten, dat zijn herberg te klein was om er maaltijden te serveren. Wat hem evenwel nog veel meer verdroot was, dat wij hem zo dikwijls hadden genoopt ons ondanks te voeden, hetgeen betekende, dat hij een inval moest doen in de keuken van zijn dierbare vrouw, met het gevolg, dat hij en zij dikwijls nachten lang hadden lagen te huilen van de honger. Hij had derhalve besloten voortaan voor onze kring tegen het uur van de noen de edelste aller eenvoudige maaltijden beschikbaar te stellen. En sindsdien plegen wij, als wij in de stad zijn, ons tegen het middaguur naar de herberg van Peter te begeven. Daar schenkt ons de waard uit de karaf, die op de bar gereed staat, een glas bourgogne en hij serveert ons een flinke homp vers, knapperig, korstig, luchtig Frans brood, het soort brood dat een net mens breekt en nimmer snijdt. Daarbij geeft hij ons een klont boerenboter en een flinke portie karaktervolle Cheddar of Stilton kaas. En voor deze waarlijk nobele maaltijd berekent Peter ons minder dan een gulden.

lagen te huilen van de honger

Wij plegen deze maaltijd tot ons te nemen (wij verzekeren hier plechtig, dat het niet ons plan is over eten te schrijven, behalve in zo verre de feiten ons daartoe dwingen) in het gezelschap van een aantal vrienden. Daar is om te beginnen Vivian, een zeer onorthodox bankdirecteur van 62 jaren, die, toen hij lang geleden in het huwelijk trad, van zijn vrouw de belofte afdwong, dat het hem voor de rest van zijn leven vergund zou zijn op Zondagen op zijn eentje te gaan wandelen op het land en die dit inderdaad iedere Zondag doet, ook al regent het dat het giet en al bemoddert hem moeder aarde tot over de bankiersenkels. Dan is er John, een vijftigjarige hoofdboekhouder van een grote chemische fabriek in Londen. John is eigenaar van een maagzweer, zoals dat een goed Engelsman betaamt, en drinkt uitsluitend limonade, behalve op zijn „verjaardag". Deze verjaardag valt eens in de maand op een willekeurige dag en wordt door John gevierd met het drinken van de dranken, die hem ten strengste verboden zijn door de dokter. En gedurende twee of drie dagen na de maandelijkse verjaardag is John een zwijgzaam en teruggetrokken man en zit hij peinzend te staren naar zijn glaasje ranja als vroeg hij zich af of het niet beter was om toch maar Trappist te worden. Tot onze kring behoort eveneens een genaturaliseerde Zweed van middelbare leeftijd. Hij heeft een rood landbouwersgezicht, is meer dan zes voet lang en draagt altijd een pet. Zijn Engels is onberispelijk en hij spreekt het met een stem als een kerkklok op Paaszaterdag. Als hij genoeg heeft van de conversatie in onze kring, pleegt hij lange en luide monologen te houden met Nina, zijn hond, een minuscuul zwart dashondje, dat des winters een blauw truitje draagt met een rode rand. Dan is er Charles, een jonge makelaar, zoon van een oude makelaar. En er is Michael, een allerplezierigste zonderling, die gedurende het seizoen hertenjachten en zalmvisserijen organiseert voor rijke Amerikanen op het landgoed van zijn oom in Schotland en die gedurende de rest van het jaar tezamen met een mysterieuze partner, die niemand ooit gezien heeft, een garage drijft in Londen en die als coureur vele, bijna geslaagde pogingen heeft gedaan zijn 28-jarige nek te breken op de autorennen. Tenslotte behoren tot deze kring een gepensionneerde generaal, die van huis uit Ier is en die commissaris is van een brouwerij, en een Nederlander.

Het Ding

Op een goede dag zaten wij met onze vrienden brood met kaas te eten op de krukken aan de bar, toen Peter de waard met zelfvervaardigde zonnegloed op zijn diplomatengezicht trots achter de bar kwam aangeschreden met een groot blinkend voorwerp in zijn hand. Hij plaatste het ding op de bar en verkondigde plechtig: „Dit is HET!" HET bleek een electrische verwarmingsplaat te zijn en wij bestormden Peter met vragen over het doel van het ding. Hij aaide het glanzende ding eerbiedig en verkondigde, dat hij besloten had nog veel meer geluk in ons aller leven te brengen door voortaan voor het noenmaal eigenhandig soep voor ons te bereiden. Het cafeetje is maar klein en het verbaast ons nog heden, dat het zoveel geluid kon herbergen als het gehuil, dat opsteeg uit de kelen der aanwezigen. En de gepensionneerde generaal sprak namens ons allen, toen hij, zwaaiend met een lang eind Frans brood en met een grote onmilitaire brok in zijn keel, zich tot Peter de waard richtte met de mededeling, dat hij Peter altijd een aardige man had gevonden, ook al had hij vroeger de gruwelijke misstap begaan in de diplomatieke dienst te gaan; dat het hem een bijna dagelijks genot was geweest aan de bar van Peter het brood te komen breken, en dat het hem verschrikkelijk speet, dat hij nooit meer terug zou keren naar wat eens met eer de naam van de Hertog van Wellington had gedragen, maar dat voortaan slechts De Soepkeuken verdiende te heten. Hij verklaarde verder, dat hij niet kieskeurig was. Maar er waren grenzen.

Wij stemden allen luidkeels in met de laatste spreker en verklaarden, dat geen onzer nog ooit terug zou keren. Het was uit. Voorgoed. En de volgende dag tegen enen waren dan ook allen aanwezig en zaten luid hijgend op de krukken aan de bar en staarden naar de twee blinkende cylindervormige soeppannen op het electrisch comfoor. Er waren twee soepen, verklaarde Peter plechtig, terwijl hij met een grote zilveren soeplepel zwaaide als ware hij een scepter en als ware de koning op komst en er zou worden gegeten van gouden borden. Welke soep wensten wij te eten, Pot au Feu of Champignonsoep? „Beide", antwoordden wij in koor. En weldra dampte de soep in de aardewerken kommen en wij begonnen allen te lepelen onder het uiten van onvriendelijke opmerkingen over amateurkoks en ex-diplomaten en schoonzoons van aartsbisschoppen, die meenden dat je maar soep kon koken of het niets was. En kon Peter zijn tijd niet beter besteden dan ons te vergiftigen met zijn hete heksenbrouwsels? De soep, of liever, de beide soepen waren uitstekend. En hoe meer het gezelschap ketterde, hoe meer Peter begon te lijken op een boer, die tevreden toekijkt, terwijl zijn varkens zich hongerig op het voer werpen.

Een waarlijk nobele maaltijd.

De aardige verpleegster

Maar dit was slechts het begin. Dag-in, dag-uit serveerde Peter de meest volmaakte soepen en wij begonnen eerlijk ontzag te krijgen voor zijn formidabele kookkunst, vooral toen Karel de Makelaar op een keer vroeg of wij niet eens Bortsch konden krijgen en toen Peter de volgende dag inderdaad een pan Bortsch had staan borrelen op het comfoor. En toen wij achtereenvolgens kennis hadden gemaakt met Peters Minestrone, Peters Soupe Crécy, Peters Consommé Solange, Peters Beaucaire en Peters Dauphine, vroeg Peter ons zelf op een goede dag of wij prijs zouden stellen op een goede Nederlandse soep. En toen wij het voor de hand liggende antwoord hadden gegeven, stond er de volgende dag een erwtensoep op het menu van het soort dat onze marine drijvend heeft gehouden in de loop der eeuwen. Het was niet te geloven. „Peter", zeiden wij vervoerd, „je bent een wonder."

En zo ging het door, en Peter zou nog heden de reputatie genieten de beste soepkok op aarde te zijn, indien niet wijzelf door een zonderling toeval het geheim van zijn kookkunst ontsluierden. Op een avond, toen wij op weg naar huis even binnen waren gelopen in de soepkeuken om het Londens stof uit onze keel te spoelen en wij ons naar buiten spoedden op weg naar de bus, liepen wij in onze haast tegen een jonge verpleegster aan die juist voorbijging. Het is heel gemakkelijk om in de buurt van de Soepkeuken tegen verpleegsters aan te lopen, want de buurt wemelt van ziekenhuizen, en op korte afstand van de Soepkeuken bevindt zich een uitgebreid verpleegsterstehuis. Wij boden de verpleegster onze excuses aan, toen onze blik viel op een krant welke zij onder haar arm droeg. Het was een Nederlands dagblad en wij vroegen aangenaam verrast (het was een alleraardigste verpleegster) of zij een landgenote was. Zij was inderdaad Nederlandse en kwam uit Haarlem en bevond zich in Engeland om er een verpleegsterscursus te volgen. Wij liepen een eindje met haar op. En al babbelend merkte de verpleegster op dat zij ons uit De Hertog van Wellington had zien komen. Kenden wij soms de vrouw van de kastelein? Wij antwoordden dat wij de vrouw van Peter heel goed kenden. Ze was verschrikkelijk lief, vervolgde onze verpleegster. Zij was bevriend met talrijke verpleegsters in het naburige tehuis, vooral de vele buitenlandse die er woonden. En als de verpleegsters zich op een vrije middag verveelden, waren zij altijd welkom in de woning gelegen boven de herberg. Zijzelf, aldus onze verpleegster uit Haarlem, ging er dikwijls op bezoek. „En weet u," vervolgde onze jeugdige landgenote, „de waard en zijn vrouw zijn gek op soep. Een paar dagen geleden hebben ze mij gevraagd of ik niet eens een keer Nederlandse erwtensoep voor hen wou koken. En dat heb ik natuurlijk graag gedaan. Ik ben op de huishoudschool geweest."

„Koken andere verpleegsters ook wel eens soep voor mevrouw?" vroegen wij belangstellend. O ja. En er waren leerling-verpleegsters van alle nationaliteiten in het tehuis en vooral de Françaises kookten dikwijls voor de vrouw van de kastelein, uit liefhebberij.

Wij hebben het grote geheim aan niemand verraden. Wij hebben alleen bij ons volgend bezoek aan de Soepkeuken aan Peter gevraagd, terwijl wij soep zaten te eten temidden van onze vriendenkring, of er in het naburig verpleegsterstehuis veel buitenlandse meisjes woonden. Waarop Peter met een vette en begrijpende knipoog antwoordde: „Meer dan genoeg." En tot onze vreugde kunnen wij dan ook berichten dat de Soepkeuken nog steeds haar naam eer aan doet, dat wij er nu ook vaderlandse bruinebonensoep hebben gegeten, en dat vooral de Franse soepen een hoge graad van volmaaktheid plegen te bereiken.

Argentinië verbiedt godsdienstige samenkomsten in openlucht

Buenos Aires. — Godsdienstige s: nenkomsten en optochten in de open :icht zullen uit den boze worden ve: laard ingevolge een nieuwe wet, di artikel 26 van de Argentijnse Grondwet, dat het verenigingsrecht regelt, nader uitwerkt.

Het ontwerp dat gesteund wordt door e Peronistische Senaat en door de 'eronistische meerderheid in de Ka ner van Afgevaardigden, bepaalt, da openbare samenscholingen slecht innendeurs gehouden zullen worden n dat slechts „officiele samenkomste f die, georganiseerd door politiek artijen in de vóórverkiezingsperiod: lsmede die voor sport- of kunstzir ige doeleinden en door vakverenigi en", in de openlucht toelaatbaar zij Van godsdienstige samenscholing: vordt met geen woord gerept. H: lerde artikel van het wetsontwer :eeft de regering ingrijpende bevoeg ieden om elke samenkomst te verbie len.

Het ontwerp werd precies een week adat het de katholieken lukte een va 'e grootste samenscholingen, die ooi p de Plaza de Mayo gezien zijn, te elegenheid van het Mariale jaar t rganiseren, ingediend. De Peronisti che afgevaardigden en senatoren ver ochten Perón toestemming de termij an de huidige buitengewone zittin e verlengen om het wetsontwerp t ehandelen.

Het Tienjaren plan

Nederland financieert de plannen

's-Gravenahge. — De delegatie voo het Surinaamse Tienjarenplan heef een bijeenkomst gehad met de daartoe aangewezen leden van de Nederlandse ministerraad. Op deze bijeenkomst werd de wijze van financiering van het Tienjarenplan besproken.

Een redacteur van het A.N.P. vernam, dat er een prettige geest van wederzijds vertrouwen heerste. Hoofdzakelijk is gesproken over de voorwaarden van de Nederlandse bijdrage van Sf. 77 millioen aan Suriname, die deels à fond perdu wordt verstrekt. Het bleek op de bijeenkomst, dat Suriname accoord gaat met de voorwaarden en dat Nederland accoord gaat met de door Suriname te bieden waarborgen wat betreft de wijze van financiering en de doelmatigheid der besteden gelden. Daarenboven zal de Nederlandse regering in gunstige overweging nemen de verstrekking van Sf. 10 millioen voor de voortrekking van wegen van Moengo naar Paramaribo en tussen Nickerie en Coronie. Over de details hiervan zal nader overleg worden gepleegd.

De volgende stap is, dat een protocool van de conclusies zal worden gemaakt, dat bindend zal zijn voor het ter beschikking stellen van de Nederlandse bijdrage en zal worden gevolgd door een overeenkomst, die door de parlementen der beide landen moet worden goedgekeurd.

Senator McCarthy valt Eisenhower aan

New York. — Senator Joseph McCarthy heeft president Eisenhower er nu op de man af van beschuldigd nagelaten te hebben de communisten in de regering fel te bestrijden. In een verklaring van 350 woorden voor de camera's van televisie en filmjournaal, maakte hij zijn „excuses" aan het Amerikaanse volk omdat hij Eisenhower in de presidentiële campagne van 1952 heeft gesteund.

Het Witte Huis reageerde prompt en het lijkt dat het tot een definitive breuk is gekomen tussen de republikeinen uit Wisconsin en de regering van zijn partij. Het Witte Huis gaf statistieken uit over de strijd welke de regering, naar het Witte Huis verklaarde, voortdurend „rustig en medogenloos", maar „in overeenstemming met de wet" voert.

Het bureau van McCarthy heeft medegedeeld dat de senator onmiddellijk na voorlezing van zijn verklaring Washington heeft verlaten om een week of tien dagen rust te nemen. Zijn bestemming werd niet bekend gemaakt.

McCarthy's aantijgingen

Het conflict binnen de Amerikaanse Republkeinse Partij, dat reeds eni 'e tijd heeft gesmeuld, is plotselin: fel opgelaaid. Senator McCarthy heeft de brutaliteit gehad de leider der Re oublikeinen en het hoofd van de Re publikeinse regering heftig aan te val len. Het waren zware beschuldiginge die hij de president naar het hoo lingerde. Volgens McCarthy schoo Eihsenhower te kort in de bestrijdin 'an het communisme. De regering zo iet krachtig genoeg opgetreden zi egen de rode ondergrondse in Ame ika. Een aantijging, waarop het Wit luis prompt gereageerd heeft met de psomming van een aantal feite vaaruit duidelijk het tegendeel bleel McCarthy veroordeelde vervolgen: Eisenhowers politiek ten aanzien va 'ood China. In een onlangs gehoude persconferentie had de president g: egd, dat Amerika de moed moes ebben om geduldig te zijn, en de voorden schijnen de senator uit Wis consin te ergeren. McCarthy tracht i in jongste uitlatingen de indruk te wekken alsof Eisenhower enerzijd ang zou zijn voor de communistisc genten in zijn eigen land en ande ijds zou streven naar vrede tot ieder rijs. En dit is een wel bijzonder on echtvaardige en leugenachtige voor telling van zaken.

Maar McCarthy verdiept zich nie' in de ontzaglijke verantwoording 'ie Eisenhower draagt tegenover Ame ika en de hele vrije wereld. De pre ident heeft in enige aangrijpend voorden verteld hoe hij in de loo 'er jaren duizenden brieven had moe en schrijven aan moeders en vrou en van gesneuvelde Amerikaanse nannen. Hij erkende, dat die ervaring iem had geleerd geen enkele stap te nderuemen, die tot oorlog zou kunnen leiden, zolang er nog andere mid 'elen bestonden om de rechten van ijn volk te beschermen.

Hij achtte het vooral noodzakelijk ich geen ogenblik te laten meeslepen loor gevoelens van woede of va vraak. Maar McCarthy heeft zijn president niet willen verstaan. McCarthy is zelf dan ook typisch iemand, di uist wel gedreven wordt door de gevoelens, waarvoor Eisenhower waarschuwde.

Aan de hele aanval van McCarthy ligt ten grondslag, dat hij uiterst verbolgen is over de berisping, die hij van de senaat heeft moeten incasseren. Deze berisping is hem eerst gegeven nadat een commissie van hoogstaande senatoren tot de bevinding was gekomen, dat MacCarthy de reputatie van hun verheven college ernstig had geschaad. Eisenhower heeft intussen de voorzitter van deze commissie, senator Watkins, geprezen voor diens voortreffelijke behandeling van de zo pijnlijke affaire. En die lof heeft vooral de wraakgevoelens van McCarthy aangewakkerd. Als de volgende maand de nieuwe zitting van het Congres begint, zal MacCarthy niet langer voorzitter zijn van de permanente subcommissie van onderzoek, een functie, waarin hij zich van veroordelenswaardige methoden bediende. Maar McCarthy zal zich ook straks willen doen gelden. Hij acht zich de miskende grote bestrijder van het communisme Amerika's eerstg anticommunistische martelaar.

Hij beseft echter niet hoe hij door zijn gedragingen de eerlijke en effectieve strijd tegen het communisme, in en buiten de V.S., heeft geschaad. Hoe hij in het buitenland helaas talozen een zeer ongunstige indruk van Amerika heeft gegeven.

Gelukkig heerst momenteel onder de Amerikanen alom grote verontwaardiging over McCarthy's uitdaging aan het adres van de president. En in het eigen republikeinse kamp acht men de verklaring ongepast. Zelfs senator Knowland, de Republikeinse fractievoorzitter in de Senaat, die momenteel eveneens critiek heeft op Eisenhower, is van mening, dat McCarthy het nu toch te bar heeft gemaakt.

Onmiddellijk nadat de senator zijn laffe aanval had gelanceerd, werd door zijn secretaresse bekend gemaakt, dat hij zich gedurende een dag of tien zou terugtrekken. Het ware te hopen, dat hij dit spoedig voorgoed deed.

Einde van een Mau-Mau-carrière

Geboeid aan handen en voeten wordt de „self-made" veldmaarschalk Kaleba van de Mau Mau te Nairobi naar een gecharterd vliegtuig gevoerd, dat hem voor zijn verhoor naar Nyeri zal brengen. Voor alle zekerheid had men een tweemotorig toestel genomen, om in elk geval drie volledig uitgeruste politiemannen met Kaleba mee te [illegible] Het Hof van Nyeri sprak onlangs j.l. de doodstraf uit over Kaleba en [illegible] mannelijke aanhangers. Een meisje van achttien jaar werd tot [illegible] veroordeeld. De mannen hebben veertien dagen de tijd om in [illegible] van het vonnis. Het viertal werd gearresteerd in een [illegible] van het Kenyagebergte.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

51)

In zijn opwinding deed hij enige passen achteruit, zodat hij midden op straat kwam te staan. Hij merkte de zware vrachtauto niet op, die met een grote vaart de hoek om kwam zetten. „Heidaar — heidaar!" schreeuwde de chauffeur.

De voorbijganger deed een sprong en er klonk een snijdend geluid van aangezette remmen. En daarboven uit een verschrikkelijke kreet.

„Ik denk, dat ie dronken was," zei de verschrikte voorbijganger. „Hij zag of hoorde je niet...."

Emil Gerhardt sloeg zijn ogen nog eenmaal op. Hij zag dat hij in een ziekenhuis lag. Van heel ver weg hoorde hij een stem. „Het loopt met hem af...."

Toen hoorde hij een klok slaan. „Twaalf uur," zei de stem.

Emil Gerhardt luisterde naar de slagen, tot de laatste klank zangerig in hem wegstierf. „Goedennacht, Weenen," fluisterde hij. De dood sloot zijn lippen.

HOOFDSTUK XIX
MIDDERNACHT TE BOEDAPEST
I

Percy Bowling genoot van zijn lange treinreis dwars door Europa, doch toen de trein Weenen achter liet, begon hij zich moe te voelen en was hij blij dat de vriendelijke dame tegenover hem het voorstel deed naar de restauratiewagen te gaan.

„Er is toch niets te bewonderen aan het uitzicht — alleen de Donau," onderrichtte zij Percy. „Van hier tot Boedapest is het landschap zo vlak als mijn land."

De kleine mevrouw Balaton had hem de reis zeer veraangenaamd. Hij was te weten gekomen dat zij een Hongaarse weduwe was uit Boedapest en een pension hield. Zij sprak goed Engels, converseerde graag en bezat in weerwil van haar vijftig jaren nog een aantrekkelijk voorkomen. In haar jeugd moest zij bepaald een schoonheid zijn geweest — zelfs Percy, die overigens weinig verstand had van vrouwen, was tot die conclusie gekomen.

Percy had kennis met haar gemaakt toen zij Boulogne verlaten hadden. In de restauratiewagen zaten zij naast elkaar aan een tafel voor vier personen en tijdens het diner vernam hij, dat zij voor zaken naar Londen was geweest. Het was haar eerste bezoek aan Engeland na de oorlog, doch voordien had zij er vaak een tante bezocht, die met een Engelsman getrouwd was.

Toen de trein in Bazel stopte, begaven zij zich gezamenlijk naar de stationrestauratie om koffie te drinken en daar vernam hij meer van de levensgeschiedenis van zijn hartelijke reisgenote. Haar echtgenoot was klerk op een bankierskantoor geweest en vijf jaar geleden gestorven. Hij liet haar niet veel na en met dat beetje had zij een pension geopend in Boedapest — op de rechteroever van de Donau.

Tijdens de oorlog was haar tante in Engeland gestorven en door bemiddeling van de Zwitserse regering had zij vernomen, dat zij haar een bedrag van vijfduizend pond sterling had gelegateerd. Aangezien zij echter onderdaan was van het land, waarmee Engeland in oorlog was, kon zij niet over deze erfenis beschikken — alle eigendommen en fondsen van de onderdanen van vijandelijke staten waren in beslag genomen door de Britse regering en werden beheerd door de kroon. Na afloop van de oorlog had zij gehoopt haar legaat eindelijk in ontvangst te kunnen nemen, maar tot haar teleurstelling had zij vernomen, dat al deze gelden voorlopig werden vastgehouden als garantie voor de nakoming van Oostenrijks financiele verplichtingen. Thans was zij eindelijk persoonlijk naar Londen gereisd, om voor haar rechten op te komen.

„En wat denkt u, dat zij mij geantwoord hebben?" vroeg mevrouw Balaton aan het slot van haar relaas. „Ik kon alleen over mijn geld beschikken, als ik Engels onderdaan werd en dat betekende dus, dat ik een Engelsman zou moeten trouwen. En weet u wat ik hun antwoordde? Ik vroeg: „Denkt u soms dat een Engelsman vijfduizend pond sterling waard is?" Ach, ach, wat hebben zij daarom gelachen! Ze waren heel beleefd, maar mijn geld houden ze vast. Vindt u zoiets nu eerlijk?"

„Schandelijk oneerlijk is 't," antwoordde meneer Bowling verontwaardigd. „Ik begrijp niet hoe ons gouvernement zo durft te handelen, terwijl wij toch in volle vrede leven."

„Ja, maar toch is er niets aan te doen. Het geld is van mij. Want het vreemdste van die hele geschiedenis is, dat ze er niet aankomen. Zij beheren het voor me en betalen er zelfs rente van, terwijl het bedrag op zichzelf inmiddels reeds is aangegroeid tot ongeveer achtduizend pond sterling. Maar ik kan het niet krijgen, zonder een Engelsman te trouwen!"

Mevrouw Balaton lachte vrolijk, waarbij zij twee rijen mooie kleine tanden liet zien. Zij scheen niet het minst terneergeslagen door deze teleurstellende uitkomst van haar reis. Blijkbaar ging het goed met haar pension, want zij ging sjiek gekleed en droeg een paar kostbare ringen.

Bij haar diner bestelde zij die avond een fles wijn en zij stond er beslist op, dat Percy Bowling met haar mee zou drinken.

„U zult van Boedapest houden," zei ze geestdriftig, toen zij over haar woonplaats sprak. „Iedereen houdt ervan. Het is een heerlijke stad. O, u zult het zien — de Donau met al die schitterende lichtjes langs de oevers en de café's met hun zigeuner-orkesten!"

„Maar ik ga niet naar Boedapest," viel Percy haar in de rede. „Ik reis rechtstreeks naar Athene."

Mevrouw Balaton sperde wijd haar Magyaren-ogen open.

„Neen, maar dat is onmogelijk! Niemand, die Boedapest nog nooit gezien heeft, reist er zo maar voorbij. Het is de vrolijkste stad van de gehele wereld. U moet er beslist eens een kijkje gaan nemen."

„Hm, ik zou er wel zin in hebben, maar ik versta geen woord van de taal en bovendien ken ik er de weg niet," antwoordde Percy.

Mevrouw Balaton hief haar glas op. „Op uw verblijf in Boedapest!" zei ze ondeugend, terwijl zij klonken.

„Dank u, maar ik kan immers niet, zei Percy nogmaals.

„Natuurlijk kunt u wel. U moet kunnen! Ik zou mij werkelijk beledigd voelen, als u in Boedapest niet uitstapte. Ik weet een zeer eenvoudige oplossing, meneer Bowling. U neemt uw intrek in mijn pension, ja? U krijgt heel goedkoop een kamer voor de nacht en als het u morgen in Boedapest niet bevalt, welnu, dan reist u door. Waarom zoudt u twee nachten achtereen reizen — u kunt toch beter een nacht daartussen behoorlijk in een bed rusten?"

Percy Bowling begon te aarzelen. De gedachte aan een bed was even verleidelijk als die aan Boedapest met zijn bekende vermakelijkheden. En waarom zou hij eigenlijk in één stuk door naar Athene reizen? Er was daar niemand, die op hem wachtte. Hij was helemaal zijn eigen meester — voor de eerste maal in zijn leven.

„Het is inderdaad 'n goed idee," mompelde hij weifelend.

„Ah — dus u doet het? U zult zien, dat u er nooit meer vandaan wilt. Weet u wel dan langs ons Corso de mooiste vrouwen der wereld wandelen? Neen, ik weet het zeker, u zult het nooit meer willen verlaten."

Mevrouw Balaton vulde de glazen nog eens en deed hem lachend bescheid. Zij bloosde van opwinding en meneer Bowling maakte zich een beetje zenuwachtig bij de gedachte wat hun tafelburen er wel van zouden denken.

(Wordt vervolgd)

Boeiende lezing in Arubaanse Soc. Bolivariana

Zr Magdalena over de her-opvoeding van de vrouwelijke jeugd

Oranjestad. — Onder de vele aanwezigen, die luisterden naar de lezing, welke de Eerw. Zuster Magdalena hield in Sociedad Bolivariana op Woensdagavond jl. onder auspiciën van de Volksuniversiteit, waren, vanzelfsprekend, zij die ten nauwste betrokken zijn bij de opvoeding en her-opvoeding van de vrouwelijke jeugd, zoals de Z.E. pater Vicarius L. van Rooy, die juist op Aruba vertoefde, de voorzitter van de Voogdijraad, de Z.E. pater J. N. Burgemeester, de andere geestelijken, mr J. Schaafsma, Zusters en Frères, de ontwerper van „Imeldahof" N. Schuit, leden van het Politiecorps, leerkrachten, doch ook vele andere belangstellenden, o.a. mevr. Kwartsz.

De heer Dumaine, voorzitter van de V.U., leidde Zuster Magdalena in. Deze bij uitstek deskundige, zeide over het werk van de Zusters van Bethanië in Nederland en Duitsland te zullen spreken. Het ligt wel in de bedoeling eenzelfde richtlijn op de Antillen te volgen, doch dit kan voor het ogenblik nog niet gedaan worden, omdat de zusters nog te weinig van de aan haar toevertrouwde kinderen afweten. Dit zal geleidelijk moeten geschieden.

Bij de her-opvoeding komt het neer op vier punten, nl. 1) De opvoeder; 2) de opvoedingsgemeenschap; 3) de opvoedingsmiddelen en 4) de opvoedeling.

De Eerw. spreekster behandelde dan stuk voor stuk de hierboven genoemde punten en wees er op, dat het voor katholieke ouders zaak is de kinderen een katholieke opvoeding te geven, of, indien zij daartoe niet in staat zijn, te laten geven. Dit geldt vooral voor het moeilijke kind, dat een speciale leiding behoeft. Een kind kan moeilijk zijn door een physieke afwijking en niet vergeten mag worden, dat ieder kind een totaliteit op zichzelf is. Een diepgaand onderzoek en een nauwkeurige observatie zijn daarbij hoog nodig. De psychologen en psychiaters gaan volgens de meest moderne methoden te werk. Bij een goede observatie van het kind, komen de afwijkingen aan het licht, maar men moet ook de persoon leren kennen en het kind moet van de opvoeders leren houden. Dikwijls vloeien de afwijkingen voort uit een periode in de jeugd, welke is overgeslagen en om die in te halen is zeer moeilijk.

Daarom moet er een zg. opvangcentrum zijn. Van daaruit worden de kinderen geplaatst naar de afdeling waar zij verder geobserveerd worden en voor speciale behandeling in aanmerking komen. De meisjes worden in twee grote groepen verdeeld, de jongere en de oudere. Voor de laatste groep bv. wordt een paviljoen gezocht waar deze gezellige huishoudelijke bezigheden kan leren, doch eerst moeten zij door het observatorium gaan. Dit kan 3 tot 6 maanden duren.

Gedegen studie

Momenteel zijn er enige Zusters in opleiding voor psycholoog, zodat straks deze psychologen dag en nacht bij de kinderen kunnen zijn, om hen door en door te leren kennen. Een dergelijke opleiding duurt 7 jaar, dus men moet nog even geduld hebben. De sociale werkster is een andere onmisbare schakel in het systeem voor de her-opvoeding. De opleiding hiervan duurt 4 jaar en dan moeten zij nog twee jaar werken als assistent bij een psycholoog.

Men heeft van de verschillende personen, die in de verschillende inrichtingen zijn opgenomen, uiteraard vele gegevens verzameld. Men is nu met de justitie in conflict gekomen, omdat zij geen gegeven verstrekt anders dan voor de eigen behoefte en deze beschouwt men als geheim. De justitie is het er niet mee eens en men dreigt met de intrekking van de subsidie. De subsidie wordt gebruikt als een stok achter de deur. Men is waarschijnlijk in zoverre tot een oplossing gekomen, dat men wel gegevens verstrekt, doch zonder vermelding van namen.

Zuster Magdalena sprak vervolgens over psycho-therapie en de bewustmaking van het onderbewuste. Zij haalde verschillende voorbeelden aan, hoe het soms kan gaan met sommige kinderen door bepaalde oorzaken. De moeilijkheid ligt dikwijls in het opsporen van de oorzaken en daarvoor is veel geduld en veel tact voor nodig.

Nog geen observatie

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen werd druk gebruik gemaakt en de heer Dumaine was de eerste. Hij vroeg nl. of in het Tehuis op Noord ook de observatie werd toegepast. Het antwoord luidde, dat dit momenteel niet het geval is, maar gestreefd wordt naar een gezinsvorming. Voor observatie heeft men momenteel nog niet voldoende overzicht. Men moet evenwel niet denken, dat de gezinsvorming op Noord na-aperij is. In geen geval, wij zoeken slechts naar de elementen, waarop het gezinsleven is gebaseerd. Het is geen gesticht en de kinderen leiden een volkomen normaal leven. De kinderen helpen de Zuster in de keuken en ander huishoudelijk werk.

Andere kwesties

Andere vragen betroffen de terug- van de meisjes na zekere tijd in hun haar oude milieu. Zuster Magdalena was daar in het geheel niet bevreesd voor en het is juist de bedoeling, dat de meisjes boven haar tgeenwoordig milieu uitkomen om er niet weer in [illegible] Hollandse of Arubaanse kost aten, of er Hollands of Papiament gesproken werd. Natuurlijk, Arubaans eten en met de schoolkinderen werd Hollands gesproken, met de anderen Papiament. De Zusters volgen een cursus om zich zo spoedig mogelijk het Papiament eigen te maken.

Op andere vragen gaf Zuster Magdalena vlot de antwoorden en zo vertelde zij nog, dat er in Nederland 17.000 kinderen in de verschillende instituten van haar congregatie vertoeven. Dit is nog niet voldoende. Aruba met haar meer dan 50.000 tellende bevolking zal zeker behoefte hebben aan een groter instituut, want momenteel zijn er slechts 45 kinderen opgenomen, omdat er geen plaats meer is. De oudste is 15, de jongste bijna 3 jaar. In Imeldahof kunnen de meisjes blijven tot haar 18e jaar, maar indien zulks nodig mocht blijken tot haar 21e.

De spreekster hoopte, dat er zo spoedig mogelijk kon worden overgegaan tot het bouwen van een bescheiden klooster, zodat het paviljoen, dat de Zusters thans tot woning dient, voor de kinderen gebruikt kan worden.

De heer Dumaine dankte de Eerw. spreekster en beloofde bij haar te komen met de andere bestuursleden van de Volks Universiteit om een steentje bij te dragen voor het klooster op Noord.

Senator op bezoek

Oranjestad. — Met de Santa Sofia kwam de Amerikaanse senator Smith een kort bezoek aan ons eiland brengen.

Kegelbaan in gebruik genomen

Oranjestad. — Woensdag hebben de leden van de Watapana Club voor het eerst de kegelbanen in gebruik genomen. De Lago en Tivoli Club bekampten elkaar en de Tivoli Club ging met de overwinning strijken.

Kerstuitvoering muziekschool

Oranjestad. — Morgen zal in het Cecilia Theater te San Nicolaas een uitvoering worden gegeven door de leerlingen van de Arubaanse Muziekschool. Het koor van de heer Treijtel zal hierbij medewerking geven.

Eerste lustrum CCA ingeluid met nog meer activiteit

Oranjestad. — Het Cultureel Centrum Aruba ontplooit een activiteit, die aanstekelijk werkt. Drie nieuwe afdelingen zijn aan de bestaande zes toegevoegd n.l. het Museum, de Volks Kunst Nijverheid en de Aruba Camera Club. Een subsidie van f. 26.000.— is aangevraagd bij de Sticusa. Verder wordt het Maandblad Cultura verbeterd, zal Henk van Ulzen voor drie maanden overkomen, Dr. A. Gorter uitkomen om zich op de hoogte te stellen van het voedselprobleem en zal getracht worden het oude fort Zoutman met de Willem III toren te restaureren.

CURACAO

Baby (ondervoed) naar Hospitaal

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie is gisteren naar Nieuw Nederland vertrokken, waar een 21-jarige moeder van vier kinderen moeilijkheden veroorzaakte. Een 10-maanden oude baby werd ondervoed aangetroffen en moest op last van de dokter naar het hospitaal worden overgebracht. De moeder, ongetrouwd, wilde niet werken en woonde bovendien nog in bij haar familie. Zij heeft geen middelen om haar kinderen te onderhouden.

Mishandeling

Willemstad. — De vrouw M.J. uit het 2e district heeft bij de recherche aangifte gedaan van mishandeling van J.B.V. Deze was haar woning binnengedrongen en greep haar, op het verzoek de woning te verlaten, bij de keel.

Radiator verdwenen

Willemstad. — Uit een huis op Zuid Abraham is gisteren tijdens afwezigheid van de bewoners een gloednieuwe radiator ter waarde van fls. 135.— gestolen.

Autobus verleent geen voorrang

Willemstad. — Op het kruispunt van de Caracasbaaiweg, Santa en Scholtegatweg veroorzaakte een autobus-chauffeur gistermiddag een aanrijding doordat hij geen voorrang verleende. Hij kwam met zijn busje in botsing met een scooter met zijspan. De bestuurder hiervan raakte gewond aan gelaat, handen en benen. Hij werd naar het hospitaal overgebracht.

De lichte gevallen

Willemstad. — De Verkeerspolitie behandelde gisteren vier lichte aanrijdingen, tevens is een overtreder verbaliseerd.

VAART EN VLUCHT

Evita v Buenos Aires nr Havana, *Agamemnon* nr Aruba, *Avranches* nr Cristobal, *Elian Maru* v Maracaibo nr Pto Cabello, *Oranjestad* nr Aruba, *Alcoa Cavalier* v Kingston nr La Guaira, *Captain Cook* nr Glasgow, *Auriga* v La Guaira nr Kingston, *Asakirisan Maru* v Baranquilla, *Adonis* v New Orleans.

Hato: Er landden 8 en er vertrokken 7 vliegtuigen; 152 passagiers landden 53 kwamen in transito en 120 vertrokken.

Haven: in 7 vrachtschepen (8 uit), in 16 tankers (uit 12) en in 4 zeilschepen (8 uit); er landden 2 passagiers, 36 vertrokken en 761 kwamen in transito.

Goed voorbeeld doet goed volgen

Willemstad. — Van de zijde van het Bestuur der Stichting Jeugdzorg, ontvingen wij het bericht dat verschillende vrienden en zaken-relaties van de firma Spritzer & Fuhrmann, de mededeling hebben gedaan, er toe over te willen gaan, hun blijk van belangstelling bij het ingebruiknemen van het nieuwe gebouw van Spritzer & Fuhrmann de vorm te geven van een bijdrage aan de genoemde Stichting, daar men dit in de geest acht van de geste van Spritzer & Fuhrmann die een bedrag van f.5.000.— aan de Stichting Jeugdzorg schonk.

Het Bestuur van de Stichting Jeugdzorg verzoekt ons in deze mede te delen, dat zij zulke bijdragen begrijpelijkerwijs zeer gaarne in ontvangst zal nemen, te meer waar het ook in omliggende landen vaak gebruikelijk is, dat men op deze wijze uiting geeft aan belangstelling bij verschillende gebeurtenissen.

Door het Bestuur van de Stichting Jeugdzorg, zal een lijst worden aangelegd, waarop de namen voorkomen van hen, die bijdragen sturen en daarmede dan tevens hun gelukwensen aan de firma Spritzer & Fuhrmann willen kenbaar maken. Deze lijst zal aan de Directie van de Firma Spritzer & Fuhrmann worden overhandigd.

De bedoelde bijdragen voor de Stichting Jeugdzorg kunnen gestort worden zowel bij de Penningmeester van de Stichting, de heer C. H. van der Hoeven, Madurostraat 20 (tel. 1864), als op de rekening van de Stichting Jeugdzorg bij een der drie plaatselijke banken.

Wij kunnen het plan van de hierboven genoemde vrienden en azkenrelaties van de firma Spritzer & Fuhrmann niet anders dan toejuichen en wij zijn er van overtuigd dat hun gebaar door de genoemde firma ten zeerste gewaardeerd zal worden omdat daaruit blijkt dat in een ruime kring waardering bestaat voor de idee om met een geldelijke bijdrage aan een nuttige instelling als de Stichting Jeugdzorg, de ingebruikneming van haar nieuwe gebouw te markeren.

De verlichting van het Maria Monument

Willemstad. — Het Bestuur van de Stichting Maria Jaar is druk doende gelden bijeen te zamelen voor een permanente verlichting van het Maria-monument op de berg Arrarat.

Reeds zijn twee bedragen van *f*. 500.- een van *f*. 250.— en een van *f*. 100.— aan de Stichting afgedragen. Doch dit is nog niet voldoende. Binnen een week zal een beslissing moeten genomen worden of de zich thans bij het beeld bevindende verlichting zal kunnen blijven. Het zou jammer zijn wanneer deze door het ontbreken van de benodigde gelden zou moeten verwijderd worden. Daarom doet de Stichting Maria Jaar een beroep op alle Maria-vereerders(-sters) om een bijdrage voor dit doel te storten op rekening van de Stichting (N.V. Edwards Henriquez Bank & Co.) of aan de heer de Lannoy, Botica Central.

Interessante lezing

Suffisantdorp. — Hedenavond spreekt in het Cultuurcentrum van het dorp de heer H. S. L. Conner, leraar Engels M.O. Hij zal spreken over de ontwikkeling van het onderwijs op Curaçao en de B.W.I.-eilanden. Na de lezing worden enkele culturele filmpjes afgedraaid, w.o. School, Freedom to Learn, Preparation of Teachers, Fight for better Schools en Sociale Zorg in de Nederlandse Antillen. Aanvang van deze leerrijke avond 19.30 uur. Belangstellenden zijn welkom.

Gemoederen in Suriname niet verhit

Onrust over Kiesreglement systematisch aangewakkerd

's Gravenhage. — Een correspondent van het A.N.P. heeft een onderhoud gehad met de in Nederland vertoevende leden van de Surinaamse delegatie, de heren Lachmon, Radakushin, Pengel en Rens, naar aanleiding van de berichten van de laatste dagen uit Suriname.

Wat betreft het feit, dat reeds vele Indonesiers zich hebben laten inschrijven, waaruit zou moeten blijken, dat de V.H.P. in het district Saramacca de verkiezingsstrijd zou moeten verliezen en dat daarom voor de V.H.P. een samentrekking van de kieskringen gewenst wordt, dit achtten zij onjuist. De verkiezingen in 1949 en 1951 hebben uitgewezen, dat de Indonesiers daar nooit meer hebben gehaald dan duizend stemmen, terwijl de V.H.P. er steeds omstreeks 1.500 kreeg, aldus de heer Lachmon, die verder de indruk had gekregen, dat men thans doende is de Indonesiers ertoe te bewegen zich te laten naturaliseren binnen de kieskring, Saramacca. Dit zou dan geschieden om deze stemmen uit de kieskringen, waar de V.H.P. 4 à 5 duizend stemmen heeft om een zetel te verwerven, weg te halen en deze stemmen productief te maken in Saramacca.

Er is slechts een mokkende kleine groep

Voorts, aldus de heer Lachmon, betekent de naturalisatie op zichzelf nog niet, dat deze Indonesiers op de kiezerslijst zullen komen. Immers deze mensen komen, krachtens het amendement op het kiesreglement, op de kiezerslijst van die kiesdistricten, waar zij woonachtig waren op 1 Januari 1954. Er moet dus nog blijken, waar de betrokkenen woonden op 1 Januari 1954.

Men zegt dat de samentrekking der kieskringen ondemocratisch is. Wij ontkennen dit. Ondemocratisch zou het zijn, als de Surinaamse overheid de Indonesiers had uitgesloten van de uitoefening van het kiesrecht in bepaalde kieskringen. Waar dit thans niet het geval is, kunnen de Indonesiers hun stem uitbrengen in een grotere gemeenschap met de kans op de verwerving van vier zetels.

De berichten, die thans in de Nederlandse pers verschijnen over de politieke toestand in Suriname, achten de leden van de contactcommissie zeer misleidend. Zij zullen trachten te bewerkstelligen, dat het overleg in Nederland over de financiering van het Tienjarenplan zo spoedig mogelijk kan worden beeindigd, opdat zij zo vlug mogelijk naar Suriname kunnen terugkeren. Zij zullen in staat zijn, aldus de geinterviewden, in Suriname een eind te maken aan de zogenaamde spanning, daar deze volgens hen niet wezenlijk bestaat, doch die naar hun mening een zeer kleine groep in Suriname systematisch in het leven tracht te roepen.

De heren Rens, Pengel, Radakushin en Lachmon ontkennen ten stelligste dat de Surinaamse regering in een impasse zou zijn geraakt door de geamendeerde kiesregeling. Immers, de Surinaamse regering had tijdens de openbare behandeling in de Staten volop gelegenheid de amendementen onaanvaardbaar te verklaren. Nu de regering dit niet gedaan heeft, heeft zij geen andere keus dan het geamendeerde ontwerp af te kondigen.

De stelling van bevoorrechting van een bepaalde groep, in casu de Hindostani, gaat volgens hen niet op en is onhoudbaar, omdat juist de opposanten zich hebben verenigd met een groep Hindostani, de zgn. Congrespartij alsmede met de Mohammedaanse groepering en de K.T.P.I. Hieruit volgt ook, dat zij een gemeenschappelijk blok kunnen voeren in de samengetrokken kieskringen en wie het sterkst is, zal de verkiezingen winnen. Terwijl, aldus de vier genoemde heren, wij worden beschuldigd van bevoordeling van een bepaalde groep of partij, wordt van ons niets minder verlangd, dan dat wij bij het bepalen van ons standpunt rekening zouden moeten houden met een bijzondere groep en wel de groep, die in het verleden geen kans had op een overwinning in de bedoelde kieskringen. Men beschuldigt ons van een ondemocratische houding, maar — aldus de vier delegatieleden — wij hebben meegewerkt aan de aanvulling van het kiesreglement enkel en alleen om de Indonesiers een kans te geven deel te nemen aan de verkiezingen in 1955. Is dit ondemocratisch?

Volgens de vier woordvoerders blijkt uit het voorgaande duidelijk, dat hier geen sprake kan zijn van een „coup" en ook is er volgens hen geen sprake van, dat in Suriname de gemoederen verhit zijn. Naar hun mening wordt tegen beter weten in misbruik gemaakt van het feit, dat de Indonesische bevolkingsgroep zo slecht is ingelicht.

Met verwondering hadden zij tenslotte kennis genomen van het bericht, dat men van een zuiver interne aangelegenheid als het amenderen van het kiesreglement gebruik wil maken om de afkondiging van het Statuut, dat tenslotte alle drie Rijksdelen en het Koninkrijk raakt te boycotten en met verontwaardiging hebben zij, als de berichten juist zijn, gezien, dat een der hoofdfiguren, die deze boycotactie zou helpen bevorderen, zelf in Nederland is voor de bevestiging van het Statuut.

De heer Pengel vatte samen, dat er geen moeilijkheden in Suriname zijn; er is alleen maar een mokkende kleine groep. De Surinaamse toekomst in economisch en politiek opzicht ziet hij en ook de andere aanwezigen zeer optimistisch in. Zij zeiden ook, dat de rede van H.M. de koningin op alle leden van de Surinaamse delegatie een grote indruk heeft gemaakt, vooral omdat de rede naar hun mening uit het hart kwam. Zij zijn ook zeer tevreden over de houding van de Nederlandse regering, die veel begrip en inzicht heeft getoond voor wat in Suriname aan verlangens leeft.

OPTOCHT VERBODEN

Paramaribo. — De Surinaamse overheid heeft geen toestemming verleend om protestbetogingen te houden, daar in het huidige tijdsbestek een optocht met het doel als door verzoekers beoogd, niet wenselijk wordt geacht.

Venezuela en de internationale olie problemen

Caracas. — „The Caracas Journal" bericht: Bij zijn aankomst op de vlieghaven Maiquetía dezer dagen verklaarde de Amerikaanse Senator George Malone, voorzitter van de subcommissie van de Senaat voor delf- en grondstoffen, dat de concurrentie van buitenlandse oliemaatschappijen de olieproductie in de Verenigde Staten heeft doen afnemen, hetgeen nodig heeft gemaakt, dat de maatschappijen, die in Amerika werken, stappen moeten nemen om haar belangen te beschermen.

In verband met de voorgestelde beperkingen op de invoer van ruwe olie in de Verenigde Staten merkte Malone op, dat de grote wereldproducten van petroleum de Verenigde Staten, Venezuela, Canada en het Nabije Oosten zijn. Voor al deze productie bestaat geen afzetgebied met als gevolg, dat de Amerikaanse olieproducten hun productie hebben moeten verminderen. Dit, aldus de Senator schept een ernstig probleem. De overtollige opbrengst dreigde de Amerikaanse markt te verzadigen en schiep zulk een krachtige concurrentie, dat het moeilijk werd de zaak zodanig te regelen om de eigen belangen veilig te stellen.

Muziek festival in Caracas besloten

Caracas. — Het „Festival van Latijns Amerikaanse muziek" is dezer dagen met een concert in de Concha Acústica te Caracas besloten. Aan de drie winnaars, Juan José Castro, Carlos Chávez en Julián Orbon, wier werken bij deze gelegenheid eveneens hun eerste uitvoering beleefden, werden prijzen uitgereikt. De bekroonde werken waren „Corales Criollos" (eerste prijs), „Sinfonia No. 3" en „Tres Versiones Sinfónicas". De eerste prijs bedroeg $ 10.000; de beide andere $ 5.000 elk.

Caracas krijgt 60.000 lijnen

Caracas. — Omstreeks eind volgend jaar zal het nieuwe telefoonsysteem in Caracas gereed komen. Het nieuwe systeem bevat 60.000 nieuwe lijnen. Men verwacht ook, dat eind 1955 rechtstreekse verbinding tussen Caracas en de kust mogelijk zal zijn.

Wenen. — Volgens het te Liberec (Tsjechoslowakije) verschijnende blad „Cesta Miru" heeft een tribunaal in deze stad onlangs de leden van een groep „staatsvijanden" veroordeeld tot gevangenisstraffen, variërend van 21 jaar tot levenslang.